

Комисији и осталим институцијама

за избор кандидата у звање ванредног или редовног професора за Ужу научну област “Нафтно рударство, механизација и аутоматизација у рударству”.

Предмет: Приговор и примедбе на рад комисије и реферат за избор кандидата Д. Ивезића у звање редовног професора за Ужу научну област “Нафтно рударство, механизација и аутоматизација у рударству”.

На огласној табли у ходнику зграде Рударско – геолошког факултета Универзитета у Београду (у даљем тексту РГФ), од 31.12.2013, налази се саопштење о извештају комисије за избор једног наставника у звање ванредног или редовног професора за Ужу научну област “Нафтно рударство, механизација и аутоматизација у рударству”. У саопштењу се наводи да ће извештај комисије бити доступан на увид јавности у библиотеци РГФ, у наредних 15 дана.

РГФ није радио од 1.1.2014 до 8.1.2014. год. а затим дана 10. и 11.1.2014 год. што значи да је извештај комисије у библиотеци био доступан само пет а не петнаест дана.

У библиотеци РГФ налази се извештај комисије за избор Д. Ивезића у звање редовног професора, али се не налази на увид ни један објављени рад (што је по статуту неопходно).

На расписан конкурс за избор једног ванредног или редовног професора за Ужу научну област “Нафтно рударство, механизација и аутоматизација у рударству” пријавио се само један кандидат: инжењер машинства др. Дејан Ивезић – ванредни професор. Комисија је једногласно предложила унапређење Д. Ивезића у звање редовног професора за наведену ужу научну област. Пошто је Д. Ивезић предложен за избор у звање редовног професора, између осталог и за научну област “Нафтно рударство”, неопходно је имати у виду следеће чињенице:

- Д. Ивезић је дипломирао на машинском факултету а у току студија није слушао ни један предмет из области нафтног рударства.
- Д. Ивезић, на постдипломским и докторским студијама, није слушао ни један предмет из области нафтног рударства.
- У току комплетних студија Д. Ивезић није полагао ни један испит из области нафтног рударства.
- Дипломски, магистарски и докторски рад Д. Ивезића уопште не обрађују проблематику рударства нафте и гаса.
- Д. Ивезић никада није био члан Катедре за нафту и гас.
- Д. Ивезић никада није био редовно запослен у било којој нафтној институцији или компанији.
- У извештају комисије, у оквиру списка објављених радова исти или веома слични наслови радова понављају се два или више пута.

- Према одредбама Статута Универзитета у Београду, Д. Ивезић не може да буде изабран у звање професора за научну област “нафта и гас” – по било ком основу.

Када су у питању чланови комисије треба имати у виду следеће чињенице:

- Ни један члан комисије за избор Д. Ивезића у звање редовног професора никада није студирао на Смеру за нафту и гас, односно није дипломирао, магистрирао или докторирао на проблематици нафте и гаса, па се поставља питање компетенције комисије за избор Д. Ивезића за научну област “нафта и гас”.
- Ни један члан комисије никада није био члан Катедре за нафту и гас.
- Ни један члан комисије никада није био редовно запослен у било којој нафтној институцији или компанији.
- Члан комисије проф. др. Ненад Ђајић, више година пре одласка у пензију, уопште није одржавао наставу из предмета “Аутоматизација и управљање процесима”, за који је био задужен, па утолико нема морални кредибилитет да оцењује наставну делатност било ког кандидата.

Пре неколико година, на РГФ (а тек однедавно у Статуту РГФ) се на волшебан начин, без било каквих научних, стручних и едукативних разлога и аргумената, појавила дословно измишљена – апсурдна Ужа научна област “Нафтно рударство, механизација и аутоматизација у рударству”. Образложење: Овако конституисана научна област укључује већи број професора! Члановима Катедре за нафту и гас, а пре свих Душану Даниловићу, због предстојећих избора у виша звања треба омогућити већи број професора – потенцијалних чланова комисија за изборе и унапређења. У суштини, са широке листе тј. “понуде” професора Д. Даниловић, а затим и остали кандидати (В. К. Маричић, Б. Лековић, Д. Ивезић...) ће лако пронаћи и предложити тј. фактички одабрати чланове комисије који ће беспоговорно потписати све што је кандидату неопходно за комфортно унапређење. Поред тога, након избора за наведену ужу научну област сви наставници и асистенти аутоматски постају универзални стручњаци па званично могу да се баве веома уносним пословима из области нафте и гаса без обзира на своје матично стручно и научно образовање.

На тај начин се реализује апсурдна идеја проф. В. Чокорила и његових пријатеља “да на Рударском одсеку сви могу да раде и предају све” као и вишедеценијска жеља проф. Н. Ђајића да на челу својих “машинаца” дословно влада нафтом и гасом. При томе је, свакако, неопходно да се на било који начин и не бирајући средства, елиминишу и дискредитују “нафташи” који се креаторима нове политике супроставе. Међутим, треба имати у виду следеће чињенице:

- Нафтно рударство нема никакве стручне и научне везе са механизацијом у рударству.
- Да би неко био изабран у наставно звање из области нафтног рударства неопходно је да заврши одговарајуће студије, а затим да прође пут наставног

усавршавања на стручним предметима све до нивоа звања у које се бира (Статут!).

- Такозвана “Ужа научна област Нафтно рударство, механизација и аутоматизација у рударству”, по својој конституцији и садржини, не само да није “ужа област” већ је непојмиво најшира могућа област.
- Нигде у свету не постоји ужа научна област под називом “Нафтно рударство, механизација и аутоматизација у рударству”.
- У кадровском смислу, аутоматизацију на РГФ предаје само један наставник – Д. Ивезић, који је са својим јединим предметом стављен у исту раван са десетинама наставних предмета и наставника на механизацији и нафтном рударству.
- Предлог за усвајање Уже научне области “Нафтно рударство, механизација и аутоматизација у рударству” никада није разматран на Научно наставном већу РГФ па утолико није званично усвојен. Како се тај назив уопште нашао у Статуту РГФ?
- Предметна “ужа научна област” је по својој структури, кадровским решењима и процедуром усвајања у супротности са основним начелима Статута Универзитета у Београду.

У свом Извештају комисија, између осталог наводи да су “научне области машинство и аутоматско управљање корелисане са научном облашћу нафтно рударство“. Теза је апсурдна. Математика и физика су корелисане са свим техничким областима и дисциплинама па ипак математичари и физичари не претендују да буду стручњаци за машинство, технологију, грађевину, нафтно рударство... тј. нису Аристотели у техници.

На прошлом Научно наставном већу РГФ, уз детаљно образложење, ставио сам примедбу на избор Д. Ивезића у звање ред. професора за научну област нафтно рударство. Следила је реплика Катедре за машинство и термодинамику: Д. Ивезић се мора унапредити, а наставу из предмета нафтног рударства Д. Ивезић неће одржавати. Поставља се питање: Зашто се Д. Ивезић унапређује у звање ред. професора за нафтно рударство уколико наставу неће одржавати? Да ли је Д. Ивезићу неопходан статус “нафташа“ искључиво због личне пословне сарадње са привредом, институцијама, министарствима... због финансијске добити и референци?

У референцама Д. Ивезића налази се неупоредиво већи број радова из области рударства нафте и гаса (за коју кандидат није компетентан) у односу на број радова из области аутоматизације (за коју је кандидат компетентан).

Дејан Ивезић је често наступао на стручним скуповима, трибинама и у средствима јавног информисања презентујући ортодоксну рударску проблематику (нпр. о подземном складишту Банатски Двор и др.) и на тај начин сам себи прибављао референце из стручних области за које није компетентан.

Дејан Ивезић је стекао бројне референце учествујући у комисијама за одбрану дипломских и магистарских радова из области нафтног рударства. На основу срамних одлука “демократске већине“ на Катедри за нафту и гас (Д. Даниловић, Весна Каровић Маричић, Б. Лековић) ја сам (В. Митровић), иако једини редовни професор рударства нафте и гаса, одавно дословно избачен из свих комисија да би члан комисија могао да буде Д. Ивезић и њему слични.

Дејан Ивезић је, без икаквих заслуга, изабран за продекана РГФ на основу предлога Д. Даниловић и Весне Каровић Маричић са катедре за нафту и гас. У функцији продекана, уз подршку декана проф. В. Цветковића, комплетна комуникација и сарадња са привредом из области рударства нафте и гаса није била усмерена на Катедру за нафту и гас већ је поверавана лично Д. Даниловићу и Весни Каровић Маричић који су тако стицали знатна финансијска средства и стручне референце. Услуга за услугу!

Дејан Ивезић је заједно са Д. Даниловићем, Весном Каровић Маричић и осталим пријатељима учествовао у изради пројекта “Могућност примене малих гасних лежишта експлоатационог простора Средњег Баната“ финансираног од стране министарства и НИС - а (ТП 17012, 2008 - 2009). Тај, иначе веома добро плаћен “пројекат“ је фактички преписан из својевремено урађене студије НИС- а под безмало истим насловом. Тако се Д. Ивезић прикључио члановима катедре за нафту и гас који су већ кажњени због преписивања радова (плагијата).

Дејан Ивезић је истовремено обављао функције продекана РГФ и председника комисије за квалитет. Чланови Катедре за нафту и гас Д. Даниловић и Весна Каровић Маричић су искомпромитовали РГФ дословно преписујући научни рад угледних страних аутора и објављујући исти као своје оригинално дело. Декан РГФ је писмено захтевао од Д. Ивезића да преиспита и провери остале – комплетне референце Д. Даниловића и Весне Каровић Маричић. Штитећи своје пријатеље, Д. Ивезић предметне референце уопште није проверио што значи да није извршавао своје обавезе као продекан и као председник комисије.

Годинама сам био најактивнији члан комисије за наставу Рударског одсека (В. Митровић). На основу писменог налога руководства био сам у обавези да уз помоћ Д. Ивезића формирам наставни план и програм Смера за “Гасну технику“. Након оснивања смера Д. Ивезић је у стручним часописима и на еминентним скуповима објављивао радове о “Смеру за гасну технику на РГФ“, потписујући као коауторе Д. Даниловића и своје пријатеље. В. Митровић на тим радовима не фигурише.

На Катедри за нафту и гас, магистарски рад бранио је инж. Велимир Ђурић (НИС). Био сам званично именовани члан комисије (В. Митровић) све до момента одбране предметног рада. Тада је сазвана седница Катедре на којој ми је саопштено да нећу бити члан комисије за одбрану рада а уместо мене именују Д. Ивезића. Образложење шефа Катедре Д. Даниловића било је: “Ивезић је мој друг!“. Комисији за одбрану рада је председавао Д. Ивезић. Када су у току одбране дошла на ред питања из

аудиторијума покушао сам да поставим кандидату три најављена стручна питања али председавајући Д. Ивезић, арогантно и безобзирно то није дозволио. Вредност тог рада би требало проверити, а понашање Д. Ивезића нећу даље коментарисати.

Недавно су на Катедри за нафту и гас одбрањена два магистарска рада страних студената (из Афричких земаља). Комисије за одбрану на Катедри нису формиране. Нисам био члан ни једне комисије. Члан комисија, односно председавајући био је Д. Ивезић. Обе одбране су реализоване на енглеском језику – противно Статуту РГФ, који није акредитован за наставу и одбране радова на страним језицима. Д. Ивезић је очигледно кршио Статут и као продекан и као председник комисије за квалитет.

Из назива појединих радова Д. Ивезића је евидентно да њихова садржина и проблематика захтева и подразумева презентацију и објављивање одређених конкретних података из домена привредних и пословних тајни што је по законским прописима недопустиво, забрањено и кажњиво. У сваком случају такве радове би требало проверити.

Закључак

1. Комисија за избор Д. Ивезића у звање ред. професора није компетентна за област нафтног рударства.
2. Радови Д. Ивезића нису били доступни тј. нису стављени на увид јавности.
3. Статут РГФ је у колизији са Статутом Универзитета у Београду.
4. Моралне и етичке карактеристике кандидата Д. Ивезића комисија очигледно уопште није разматрала.
5. Независно од Статута РГФ, Д. Ивезић не може да буде биран у звање наставника из области нафтног рударства јер не поседује фундаменталне референце.

Коментар

Рударски одсек РГФ су одавно преправиле нечасне и незаконите радње, плагијати, безобзирно отимање делатности и послова, нерад и јавашлук...

У процедури избора или унапређења наставника у одређено звање на РГФ, критеријуми етике и морала се одавно не уважавају. Није битна делатност кандидата на факултету па ни вредност радова. Једино је важно, а често пресудно, одабрати и именовати чланове комисије који ће сваки извештај – реферат безпоговорно потписати.

Напомена: Наведени коментар је општег карактера и не мора у целини да се односи на кандидата Д. Ивезића.

Београд

15.01.2014

Др. Владимир Митровић ред. проф РГФ